

Nr 237.

Av herr **Hagman m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 89, angående anslag till bestridande av kostnader för tillämpning av lagen om arbetstidens begränsning m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 89, angående anslag till bestridande av kostnader för tillämpning av lagen om arbetstidens begränsning föreslås en nedsättning till 4,000 kronor per år av de arvoden, som skola utgå till arbetsrådets ledamöter med undantag av ordföranden.

Ifrågavarande arvoden ha hittills utgjort 5,000 kronor per år jämte dyrtidstillägg, vilka sistnämnda avses att bortfalla vid tillämpningen av den nya staten.

Såsom särskilt motiv för arvodets sänkning till ett lägre belopp än det å 5,000 kronor, som i årets statsverksproposition avsetts för motsvarande ledamöter i försäkringsrådet, har i propositionen anförts olikheten med avseende på arbetsbördans storlek.

Utan att bestrida, att arbetsrådets sammanträden tilläventyrs i vissa fall kan taga mindre tid i anspråk än försäkringsrådets, torde härvidlag böra erinras om den särskilda arbetsbörda, som påvilar arbetsrådets ledamöter genom de talrika tjänsteresor till arbetsplatser, som visat sig nödvändiga för en praktisk handläggning av rådets ärenden samt särskilt för ernående av förståelse för lagens tillämpning hos såväl arbetsgivare som arbetare och utjämnandet av vid denna tillämpning uppstående intresse motsatser. Antalet arbetsplatser utom huvudstaden, som för sådant ändamål under de gångna åren besökts av rådets ledamöter, har enligt från arbetsrådet inhämtad uppgift varit:

År 1920.....	143	arbetsplatser
» 1921.....	63	»
» 1922.....	62	»

Givet är, att dessa tjänsteresor, i vilka en ledamot måste vara beredd att kunna deltaga efter meddelande ofta blott någon dag i förväg, när ett brådskande ärende ingått, utgöra ett avsevärt hinder för de ledamöter av rådet, som företråda arbetarintressen, att med detta uppdrag förena lämpligt förvärvsarbete.

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 4 saml. 86 häft. (Nr 237—242.) 1

Den föreslagna sänkningen av hittillsvarande arvoden, ej blott genom dyrtidstilläggens borttagande utan därutöver från 5,000 till 4,000 kronor årligen, torde sålunda, om den genomföres, icke kunna undgå att väsentligt inskränka möjligheterna för dem bland rådets ledamöter, som i större utsträckning äro beroende av sin arbetsinkomst, att fullgöra en mycket betydelsefull del av sin uppgift.

På grund härav hemställes,

att riksdagen ville besluta, att i arbetsrådets stat efter utgången av år 1923 arvoden till rådets ledamöter utom ordföranden upptages till 5,000 kronor för varje.

Stockholm den 14 mars 1923.

Oskar Hagman.

Edv. Johanson,
Stockholm.

Ernst Eriksson,
Stockholm.
